

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Al cui e Ardealul?

II.

Cetitorii noștri își vor mai fi aducând aminte de un articol privitor la pozițiunea României față de Rusia și Austro-Ungaria, articol publicat de organul oficios al cabinetului englezesc și reprodus în urmă și în coloanele „Tribunei”.

În acel articol publicat de un diar englezesc, ear' nu în vre-un diar românesc, au găsit oficioșii dela „Nemzet” alternativa: Ardealul ori Basarabia. Tot din acel articol își iau și inspirațiunea, când ajung la concluziunea, că nu la Ardeal, ci la Basarabia trebuie să rîvnească România.

Impulsiunea însă oficioșii noștri o primesc dela diarul rusesc „Novoia Vremia”, care, vedînd alternativa pusă de oficiosul englezesc, îi sfătuiesc pe frații noștri de preste Carpați, ca nu la Basarabia, ci la Ardeal să rîvnească.

Și ceea-ce fi supără pe oficioșii noștri nu e sfatul acesta, ci argumentele, prin care îl spriginesc diarul rusesc.

De aceea oficioșii din Budapesta sînt pe cât se poate de reservați în ceea-ce privesc argumentele. Cei din Cluj, mai puțin reservați, ne fac în următorii termeni împărțirea:

„Curtenire rusească față cu Români. Presa rusească observă acum deodată identitatea de interese, care leagă Rusia de România și-i face grozav curte miciei țeri dela Dunăre. Nu lipsesc, se înțelege, nici încurajările, punerea în perspectivă a recompensei, numai că, ceea-ce este mai interesant, recompensa România are să o caute aici în Ardeal, unde locuiesc atâți frați de sînge. Asume Rusia are bunăvoința de — a-i face aliatului, pentru serviciile aduse, un present, — dându-i pe Români din Ardeal dimpreună cu toate imobilele lor. „Novoie Vremia” vestesce fără de sfială tîrgul, care este o adevărată tîrguială asupra peii de urs.

„În Ardeal, — așa începe bravul diar rusesc, — și în Bănăt sînt vre-o trei milioane de Români, care protestează sus și tare contra impunerilor maghiarismului și își apără cu îndrăzneală naționalitatea. Isbucnirile aspirațiilor naționale ale Românilor în acest sens nu sînt rari, deși noi avem puțină atențiune pentru ele și în genere puțin ne interesăm de afacerile României.

„Lupta națională, ce sguideu Austro-Ungaria, nu este nicăiri atât de acută ca în Ardeal. Ori-și-ce observator imparțial constată antagonismul

și lupta națională dintre Români și Maghiari. Și în adevăr ce ar pute să aștepte România dela Austria, care o asupresce pe Dunăre și silesc pe tînerul stat să încheie cu ea alianță vamală, adevă să se lase a fi exploatată. E preste puțină, ca să nu o vadă Români aceasta, și deși guvernul român trăiesce în pace cu Austria, politica de felul acesta nu află simpatii la popor, care poartă viu interes pentru frații din Ardeal și din Bănăt.”

Aceste le aflăm din „Kolozsvari Kozlöny”.

Mai vine acum tot un diar maghiar, „Budapesti Hirlap”, și ne spune despre treburile, pe care le face statul ungar în Ardeal, următoarele adevăruri:

„Și-a organizat el direcțiile și administrațiunea astfel, ca poporul să privească cu respect și încredere la ele? — ca să poată spera ocrotire și imparțialitate dela ele? Nu, a făcut tocmai contrarul. E ca-și-când ar fi cădut un blăstem pe capul nostru, căci tocmai acele dintre direcțiile noastre, care au a face cu Români, sînt cele mai corupte și mai volnice, obiecte de dispreț și de ură. Oameni cu un trecut îndoielnic, — cu oare-care excepțiuni, — reprezintă aici statul ungar, dilapidază, risipesc, încurcă banii ofanilor și lăsamintele oamenilor săraci. Poporul consideră aceste direcții și prin urmare națiunea și statul, pe care-l reprezintă, drept cei mai mari dușmani ai sei. Ear' guvernul acopere și ocrotesc abuzurile, fiindcă comișii supreme raportează, că cei abuzivi nu pot să fie înlăturați, fiindcă sînt buni agitari electorali și campioni ai ideii de stat ungar.”

Acestea nu le-a dîs nici dl Cornel Pop Păcurar, care se de închis la Năsăud, nici complicele lui Slavici, nici vre-un alt diarist român persecutat ca agitator perfid, nici chiar vre-un „monitor rusesc”, ci le aflăm în coloanele unui diar maghiar, sînt adevăruri emise de un campion al „ideii de stat”.

Noi cităm numai cele dîse de alții, pentru-ca din ele să construim cadrul curenților pentru cele emise în coloanele diarului „Nemzet” asupra tesci: Al cui e Ardealul?

Acum, după-ce cadrul e construit, să analizăm și resonamentul oficioșilor.

„Ardealul, — dîc ei, — ori Basarabia! Una ori alta trebuie să o capete România. Aceasta e alternativa presei române și precum se vede și a opiniei publice române.”

Oficiosul spune neadevăruri. Căci nu diare române au pus alternativa aceasta, ci un diar englezesc și unul rusesc.

El însă caută un pretext, spre a se lega de Români și spre a fi insolent față cu dînșii. Dîc că Români au pus alternativa, pentru-ca să poată continua:

„Nu ne trece de loc prin minte să luăm în serios manifestările unui diar ultraist. Nici diar despre șovinismul ori-și-cărei foi maghiare nu se poate dîc, că e întemeiat pe șovinismul național. Cu atît mai puțin putem să facem răspunător pe guvernul român ori pe națiunea română pentru vederile emise de presa din Bucuresci cu mult mai nedevoltată și condusă de nisce oameni cu mult mai puțin serioși.”

Oficiosul maghiar nu are în discuțiune buna credință de a arăta, care anume dintre diarele din Bucuresci i-a dat dreptul de a afirma ceea-ce afirmă, ci se mîrginesce a le spune cetitorilor sei, că presa din Bucuresci e nedevoltată și condusă de nisce oameni lipsiți de toată serioșitatea, chiar mai lipsiți ca colegii lor maghiari, — ceea-ce este o foarte gravă insultă la adresa presei bucurescene.

„Dacă e însă ceva, — urmează oficiosul, — care formează o zală între presa română și națiunea română, aceasta e tendența expansivă, panromânismul. În privința aceasta presa română dă expresiune sentimentelor poporului român.

„E faptă, că în România nu numai daco-românismul, care întesce numai asupra Transilvaniei, ci totodată și panromânismul a făcut mari cuceriri. Ceea-ce agitatorii slavi vreau să facă în mare, agitatorii români vor să realizeze în mic. Vorbesc în numele celor milioane de Români ca agitatorii slavi în numele celor o sută de milioane de Slavi. Și când se ivesc vre-o mare și serioasă cestiune europeană, acești agitatori vor să pună cu ori-ce preț la ordinea dîlei și cestiunea panromânismului, ori-cât de comică și de umflată ar fi ea alături cu celelalte. În numele unității de rasă și naționale ei pretind pentru România nu numai (numai!) Ardealul până la Tisa, ci totodată și Bucovina, Basarabia, chiar partea locuită de Români a Sîrbiei, ba până chiar nici pe Români din Macedonia nu-i lasă din combinațiunile lor. Astfel șovinismul român în același timp atacă Ungaria, Austria, Rusia, Turcia și Sîrbia. Deoarece însă trebuie să se țină un anume șir și nici chiar cei mai îndrăzneți șoviniști nu o cred pe România destul de puternică, pentru-ca cu o singură lovitură să poată ciunti Austro-Ungaria și Rusia, ne mai vorbind despre celelalte puteri mai mici, deocamdată presa română vorbesce numai, că România trebuie să capete ori Ardealul ori Basarabia.”

Oficiosul ear' spune neadevăruri, căci nu presa română, ci cea engleză, cea rusească și acum cea maghiară pun cestiunea: Ardealul ori Basarabia. Vorba nu e însă de un adevăr, ci de un pretext, spre a fi insolent față cu Români și spre a le spune, că Maghiarii numai morți vor, da Ardealul.

După-ce se perde în o foarte nebuuloasă politică generală europeană, el urmează:

„Și dacă numai presa ar picura în sufletul poporului român această otravă a presupțiunii! Dar', dacă mai sînt oameni politici serioși în România, și partea cea mare a acestora înnoată mai mult ori mai puțin în curentul panromânismului ori cel puțin în al daco-românismului. Și totuși, dacă mai e vre-un patriot român, care vede clar, care-și iubesc în adevăr patria, ar trebui să lupte cu toată puterea contra acestui șovinism.

„Ar trebui să învețe pe poporul seu în deosebi un lucru: Să renunțe la Ardeal.

„Câtă vreme poporul român, fie chiar ascuns în sufletul lui, rîvnesce la Ardeal, nu poate să fie amicie între noi. Ear' până atunci soarta României e nesigură. Să se coboare România, să se coboare națiunea română din norii iluziunilor.

„Presupunînd un război între Rusia și Austro-Ungaria și presupunînd, — deși neadmitînd, — că în războiul acesta monarhia noastră va suferi o înfrîngere, România tot n'ar căpăta Ardealul.

„Austro-Ungaria nu e Turcia și Ardealul nu e Bulgaria nici Rumelia-orientală. Nu am pute suferi în luptă cu Rusia o înfrîngere atât de grea, ca să fim siliți a renunța la Ardeal.

„Inimicul, chiar învingător, care ar pretinde dela noi Ardealul, ar pute să fie pregătit, că tot Maghiarul ar lua arma și s'ar lupta contra lui până la cel din urmă om, până la cea din urmă încărcătură de pușcă.”

Aceste se dîc în cel mai autorizat diar al guvernului nostru, chiar acum, în fața situațiunii încordate, în care se află Orientul, ca-și-când în Ardeal ar fi numai Maghiari, ca-și-când Ardealul nu ar fi plin de Români și încungiurat din toate părțile de Români, tot masse compacte de oameni nemulțumiți, asupra cărora asemenea fanfaronadă nu poate să producă decît cea mai primejdioasă impresiune.

Dar' presa maghiară e condusă de oameni serioși.

Foița „Tribunei”.

Vizor, craiul șerpilor.

Poveste.

De N. Trîmbițoiu.

(Urmare.)

Abia se putu trage până acasă de năcaz, căci scia el bine acum, că din asta nu va mai pute nici socru-seu să-l scoată. Când ajunse acasă se lăsă supărat, și încep a plînge, dar' așa plîngea, mai rău ca un copil de un an, în-cât își era mai mare mila de el. Plîngea și-și smulgea părul de pe cap. Nevasta sa era în vecini cu soacră-sa cu tot, urgia pînză, și când auzi plînsul și vaietul acasă, gîndi, că cine scie ce se va fi întîmplat, deci alergă în grabă mare să vadă ce e? Întrînd în casă, cum o vedu, Petru se ridică de pe scaun, o îmbrățișă pe după cap și altfel încep a plînge.

Nevastă-sa temîndu-se de altceva, încep și ea a plînge, și plînsă amîndoi un timp bu-nișor, în urmă îl întrebă:

— Ce te-a ajuns, dragă Petre? spune-mi să știu, că mi-se rumpe inima.

— Rău dragă, de tot rău, ba mai rău de așa nu poate să fie.

— Și eu vîd că e rău, căci când plîngi, bine nu poate fi, dar' spune-mi iute, ce e?

— Acum chiar rămîni de mine — dragă

nevasta mea Mai mult nu putu dîc, căci se înneacă de un plîns cu amar.

— Mai prinde, Petre dragă, și vorbesce, dar' dacă n'a fi așa de rău, cum îți închipuesci tu, și cum 'ți-ai închipuit și mai nainte.

— 'Mi-a dat „Domnul” o poruncă, dîse el, care vîd bine, că n'o pot împlini, ear' dacă n'o pot împlini, capul nu-mi va sta, unde-mi stă acum, ci sub picioarele lui, sau se pustiesc de prin tînurile acestea, căci altcum e vai de mine.

— Ce poruncă 'ți-a dat, de 'ți-se pare așa grea de împlinit?

— 'Mi-a poruncit să aduc din ceealaltă lume coroana tatălui meu, care a murit acum șesezeci și opt de ani. Cum pot eu să mă duc în ceealaltă lume? și cum voi pute cunoaște pe tatăl lui ca să-i cer coroana? Apoi cine scie are ori ba coroană, și dacă are, voi-va să 'mi-o de?

— Asta-i toată porunca?

— Asta, și-i destulă pentru un om ca mine. — Nu te teme, Petre, că tata cum te-a scos din cele două năcături de mai nainte, și din acesta te va scoate.

— Pută-mă-va oare?

— Cum se nu te poată? Hai să mîncăm, să bem și să ne petrecem până îndeseară; atunci apoi te vei duce ear' la tata să-l rogi să ajute.

Bine. Se puseră și-și petrecură până în-murgii bine, atunci Petru se sculă, plecă și se duse la socru-seu Vizor, craiul șerpilor.

— Bună seara, tată — dîse Petru întrînd.

— Bună se-ți fie inima. Bine că veniși. Ian sești aici pe scaun. Ce-ți mai face nevasta? Pentru-ce n'a venit și ea?

— Ea face bine că-i sănătoasă. N'a putut veni, căci și eu am venit într'o treabă mare. E rău . . .

— Cum? Ear' e rău? Nu i-o plăcut la „Domnu-tău” cum ai împlinit porunca ce 'ți-a dat-o?

— Ba i-a plăcut. A trebuit să-i placă, căci a fost bine de tot; dar' eu nu știu ce are cu mine? Acela vrea, ca ori-și-cum să-mi vadă capul tăiat și pus sub picioarele lui. În loc să-mi de pace, că i-am fost așa slugarnic, acum 'mi-a dat cincideci de nule.

— Și tu și astea le-ai ținut?

— Ce aveam să fac? Le-am răbdat, că doar' n'o să mă prind cu el.

— Asta e rău, de care vorbești nainte?

— Ba asta nu. Altu-i, mai mare. 'Mi-a dat o altă poruncă de împlinit, care deu numai așa o pot împlini, dacă vei face bine să-mi ajuți și acum. Deci te rog, fii bun, stă-mi și acum întru ajutor.

— Ce poruncă 'ți-a dat?

— 'Mi-a poruncit să-i aduc din ceealaltă lume coroana tătâne-seu, care a murit acum șese-zeci și opt de ani, căci dacă nu, capul nu-mi va sta, unde-mi stă acum, ci sub picioarele lui; să nu mă mai vadă, că va fi rău de mine.

— Și dacă o vei aduce?

— Atunci nu va fi nimic.

— Ar fi să-mi de o sută după rîndul început, dacă mă voi lăsa, ceea-ce nu cred, căci mă voi opinti să le arăt eu pe cine chinuesc el în harul Domnului, apoi ori scap, ori fac o vrajă și îngălmăceală, de se miră toată lumea de el.

— Te ajut eu, Petre, te ajut să scapi și acum cu porunca „Domnu-tău” și nu te voi mai lăsa să te bată slugitorii lui și să te facă de rușine, căci ori-și-cum, ești copilul meu și-mi ești drag. Haida să ne punem să gustăm ceva de cină.

Se puseră la masă și gustară, dar' gustară bine, căci se săturară de mîncare și de beutură, adevă își petrecură cum își petrec oamenii când sînt în voia bună, sau când scapă din năcături.

După cină, luă Vizor, craiul șerpilor un căpăstru și un vîtrar, le dete lui Petru și dîse:

— Na-le, Petre aceste, du-te cu ele la stava mea de cai, pe unde ai trecut tu în-tăia oară, când ai venit la mine, caută calul care e mai slab, dar' ai grije bine, că numai unul e bun de ce-ți trebuie; arată-i căpăstrul, căci singur va veni la tine. Aruncă-i căpăstrul din cap și-l prinde cu acesta, pe care 'ți-l dau eu și te sue în spatele lui. Să lași după el unde te va duce, căci el scie calea, apoi când va ajunge la o groapă, va sta, atunci tu să te cobori de pe el, și

Revistă politică.

Sibiu, 14 Octombrie st. v.

Mâne se va deschide marea Sobranie bulgară în Tirnovo. Se dice, că regența a hotărât să procedă la alegerea principelui numai decât și cu încungiuirea tuturor formalităților și a greoaiei proceduri de verificare. După o depeșă din Sofia prințul de Battenberg nu va fi ales de principe. Pe cât sînt de mari simpatiile, de care se bucură el în Bulgaria, imposibilitatea, de a-l realege Sobrania, o știu regenții Bulgariei destul de bine, deoarece prelungă cunoscuta dispoziție a Rusiei și a împăratului ei, aceasta ar trebui să se privească de o provocare deadreptul. Din contră regența Bulgariei a luat hotărîrea, de a propune Sobraniei spre alegere un candidat ce convine Țarului rusesc. Și acesta are să fie ori prințul Valdemar din Danemarca, ori prințul de Oldenburg, ori apoi un prinț meclenburgian. Prin această tactică puterile au să fie silite a lua poziție, ear' cestiunea bulgară să fie ferită de a rămâne înglodată. La cas dacă mai departe politica rusească se va opune unei persoane, care până acuma a fost simpatică imperului rusesc, prin aceasta ar ave să se dovedească, că Rusiei nu i-a zăcut la inimă eliberarea Bulgarilor, ci a voit numai să creeze un raport de atîrnare între Bulgaria și Rusia. Ideea acestei tactice a emis-o Stambuloff.

Dealtmîntrelea din Berlin încă se scrie, că regența bulgară e inclinată a lua inițiativa pentru o încercare de înțelegere cu Rusia; Țarul însă se află într-o dispoziție foarte iritată și nu voesc să știe nimic de o regență bulgară, — și dispozițiunile lui privitoare la Bulgaria sînt atât de hotărîte și neconciliabile, încât la aceasta sînt de a se reduce și scriile despre o clătinare a poziției d-lui de Giers. Se dice, că dacă nu se vor întempla incidente și Sobrania cea mare se va întruni conform programului, regența va deschide-o prin un nuntiu, care acomodat situației va fi ținut într-un ton foarte serios și demn și va încungiuia ori-ce provocare, dar' va conține călduroase expresiuni de mulțumită pentru principele Alexandru.

Sub titlul „Alianțele noastre“, diarul italian „Opinione“ combate diarele radicale și opoziționale, care discută tema: dacă n'ar fi mai bine, ca Italia să renunțe la alianța cu Germania și să se întoarcă spre Franța, în cas când aceasta ar oferi prietănia ei și condițiuni precise. Numitul diar observă:

„Nu se poate spune, cât de mult strică Italiei aceste discuțiuni publice în privința alianțelor ce sînt de denunțat și de căutat. Când pentarchia s'a întrunit la Neapol cu ocaziunea unui banchet, doi dintre conducători Cairoli și Zanardelli au declarat, că nu este bine să renunțăm la alianța cu puterile centrale, căci atunci ne-am expune pericolului de a pierde stîmă prietenilor celor vechi, fără să câștigăm pe a celor noi“.

să-l lovesci cu vătratul acesta în frunte, căci el se va face un stean de peatră. După aceea intri în groapă, și mergînd puținel, te vei afla în ceealaltă lume; ai grije însă, să nu uiți nimic din ce-i vede, căci tatăl „Domnului-tău“ pe care 'ți-l va arăta oare-cineva de pe acolo, te va întreba de tot ce ai văzut, altmîntrelea acele îți vor fi de folos în viață. Dacă-ți va da coroana, vei eși ear' afară pe calea cunoscută, și ajungînd la cal, îl vei lăsa ear' cu vătratul în frunte, de care va învia, te vei sui pe el și apoi te vei abate pe la mine. M'ai înțeles?

— Înțeles.

— Dar' să nu uiți ce 'ți-am spus.

— Nu voiu uita.

— Acum du-te.

Așa și făcu.

Luă căpeștrul, se duse la stăva de cai și încălecă pe calul, care era mai slab decât toți caii din acea stăvă. Calul și plecă cu el și ajunse la o groapă. Acolo se scoborî de pe cal, îl lăsa cu vătratul în frunte, de care lovitură într-o clipită se prefăcu într-un stean de peatră, ear' el se scoborî în groapă și intră în ceealaltă lume. Griji însă bine de sfatul dat de socrul seu, ca să nu uite nimic din ceea-ce va vedea. Adică ce văd?

Tot lucruri, de care mult se minună.

(Finea va urma.)

Terminînd numitul diar dice, că acum, dacă vom scăpa fără un războiu îngrozitor din nenumăratele dificultăți ale cestiunii bulgare, lumea trebuie să fie recunoscătoare principelui Bismarck. Pacea însemnează însă pentru Italia aproape viața, deoarece ea poate că are mai mare nevoie de pace decât ori-care alt stat pentru reconstituirea sa economică și militară. Înainte de toate recomandă adversarilor lor mai multă prudență, când discută combinațiunile politice italiene externe, pentru-ca să înceteze ori-ce bănuială, cumcă Italia ar fi gata să meargă ori-când la cel care îi dă mai mult.

Războiul vamal cu România.

Sub titlul „Tarifele unioniste“ foia oficioasă „Voința Națională“ publică următorul prim articol:

Telegraful ne-a adus acum câteva zile știrea, că guvernul monarhiei vecine a renunțat să mai insiste prelungă companiile de drum de fer austro-ungare pentru a le face să denunțe tarifele unioniste cu România.

Se știe în ce stare acută ajunseseră realitățile economice ale ambelor țări, după întocmirea și votarea tarifului autonom decătră guvern și parlament.

Guvernul austro-ungar nu a stat un moment la îndoială, pentru a pune în aplicare măsuri de retorsiune în contra noastră. Acum câteva luni am publicat în coloanele acestei foi tablourile indicînd sporurile de taxe asupra produselor române la intrarea lor în Austro-Ungaria.

Din fericire, toate aceste măsuri n'au putut avea vre-o mare înfrîngere asupra comerțului nostru de export. Am dovedit acum câteva zile cu cifre extrase din documente oficiale, cari nu pot fi tăgăduite de nimeni, că într-o cât privește exportul nostru de cereale, nu am suferit mai nimic. Din tabelele indicînd transportul cerealelor pe căile noastre ferate în anul acesta, și pe cari le vom publica în curînd, rezultă deasemenea, că producătorii noștri au trimis și acum câțimi mari de cereale peste fruntarii întocmai ca și în anii trecuți. Ce e drept, exportul nostru în loc de a urma calea spre Austro-Ungaria, a început a-și croi drumuri și debușuri nouă. Pentru noi însă este cu totul indiferentă cestiunea de a ști, unde vom exporta; lucrul de căpetenie este să exportăm.

Singura ramură, în care am suferit, a fost exportul de vite; dar' aci răul nu provine din cauza votării tarifului autonom; și înainte de a ne aplica măsurile ei de retorsiune, Ungaria nu primia vitele noastre. Tocmai acest fapt a avut drept rezultat la noi adoptarea unei politici economice mai energice, care să aducă pe vecinii noștri să ne acorde, în schimbul foloaselor ce le acordăm, nise foloase corespunzătoare.

Denunțarea tarifelor unioniste, ce e drept, ne-ar fi lovit într-un mod simțitor, căci ar fi paralizat o mare parte din comerțul nostru de cereale, care își ia drumul prin Austro-Ungaria, spre Germania, Svițera, Italia sau alte țări. Transitul român prin monarhia vecină ar fi fost aproape împiedecat și ar fi trebuit să căutăm căi nouă și ceva mai îndelungate, cum e bunăoară drumul Rusiei, pentru a ajunge în Germania. Ar fi trebuit în același timp să dăm o dezvoltare cât se poate de mare comerțului nostru maritim, pentru a ocoli astfel obstacolele, ce ni se puneau în cale.

Dacă această măsură însă nu putea să ne convină nouă, cu atât mai puțin dînsa convenia drumurilor de fer austriace, cari prin pierderea clientelei lor românești ar fi pierdut cea mai mare parte din câștigurile lor. Tot atât de crud lovită ar fi fost și compania de navigație pe Dunăre, care ne mai avînd ce transporta, ar fi cădut într-o situație desperată.

Austro-Ungaria nu putea deci să ne lovească pe noi prin acest mijloc de retorsiune fără a se lăsa mai înainte pe dînsa într-un chip mult mai dureros.

Situațiunea este deci acum limpede de tot. Austria renunțînd de a ne mai combate pe terenul luptei de tarife, care poate fi de aci înainte atitudinea ei față cu noi?

Sîntem departe de a pune în legătură atitudinea guvernului austro-ungar în privința companiilor de drum de fier și de navigațiune numai cu situația critică, în care acestea s'ar găsi din cauza denunțării tarifelor unioniste. E mai presus de ori-ce îndoială, că guvernul monarhiei vecine a voit prin aceasta să-și arete dispozițiunile sale împăciuitoare față cu noi. Nu ne-am îndoit de altmîntrelea, că mai curînd sau mai tîrziu relațiile economice încordate între noi și vecinii noștri nu puteau să rămână mult timp neschimbate; avem prea multe interese comune, pentru-ca

să nu dorim și unii și alții o grabnică îndreptare a situațiunii. Ori-ce pas serios și sincer se va face, care ar pute să pună capăt acestei stări de lucruri, va fi binevenit. Nu hrănim simțiminte dușmănesci contra nimănui; dorim din contra să stăm cu toate statele în cele mai bune legături, cu singura condițiune neapărat, ca drepturile și interesele noastre să nu fie atinse.

Trebuie odată să se înțeleagă, că o convenție comercială ca aceea întocmită de guvernul conservator nu mai poate conveni țării noastre astăzi, în urma marilor prefaceri, cari au schimbat cu totul situația ei economică. Astăzi avem și noi un plan bine croit în această privință, și dela care nu ne vom pute abate cu nici un preț. Cu nici un preț nu vom pute renunța la hotărîrea noastră neștrămutată de a cere, în schimbul foloaselor ce vom acorda, libera intrare a granelor și a vitelor noastre și în același timp de a stabili mici taxe protectoare pentru industriile, cari se pot întemeia și desvolta la noi în țeară.

După-cum se vede, în principiu, nu sîntem în contra convențiunilor; din contră putem dice, că le dorim — regimul convențional prezentînd foloase netăgăduite — cu singurele condițiuni, pe cari le-am enumerat mai sus.

Nici pretențiunile noastre nu sînt așa de mari, pentru-ca să ni se poată imputa, că în dorința noastră de a ne întări pe terenul economic, voim pentru noi totul și că nu acordăm în schimb nimic.

Înțelepciunea guvernului român în această afacere a fost recunoscută de țeara întreagă; ne pare bine, că moderațiunea și dreptele sale ceruri au început a fi apărute de statele, cu cari am fost nevoiți, cu o viuă părere de rău de altmîntrelea, să intrăm în luptă.

Congresul sîrbesc.

Budapesta, în 24 Octombrie 1886.

Dintre toate bisericile creștine din Ungaria fără îndoială, cea ortodoxă răsăriteană a avut să îndure în viața ei de până acum mai multe necazuri. Deși ea este mai veche dintre toate surorile ei din această țeară, totuși ea a ajuns a fi primită mai tîrziu în rîndul bisericilor recepte.

Încă nu s'a împlinit un veac decînd este receptă, deși cel puțin de 15 veacuri trăiesce pe acest pămînt.

Causa pentru-ce acest tractament, ni-o rezervăm pentru altă dată, mărginindu-ne de astă dată a face numai o mică excursiune în viața ei dela recepțiune încoace.

Calea spre recepțiune i-s'a pregătit de întru fericire pomenita Maria Teresia, prin așa numitul „*Declaratorium Illyricum*“, și s'a neteșit prin articolul de lege 27 din 1791. În înțelesul acestui articol, biserica ortodoxă-răsăriteană căpeta dreptul de a-și regula ea însăși trebile religio-nare, administrative, fundatiionale și scolare.

La anul 1792, prin articolul de lege 10, li-se dă archiereilor acestei biserici dreptul de sedere și votare în tabla magnailor.

La anul 1848, prin articolul de lege 20, se recunosc drepturile garantate prin legile citate.

La anul 1868, prin articolul de lege 9, se recunoaște împărțirea ei în două părți coordinate. Regulat prin aceste legi, a ajuns biserica ortodoxă-răsăriteană până în zilele noastre.

Rămîne acum să ne reamintim puțin împrejurările, în care s'a născut fiecare din aceste dispoziții legale, pentru-ca apoi să ne putem face o idee cu atât mai lămurită asupra actualității.

Vom începe dar' cu „*Declaratorium Illyricum*“, ca cu întâia urmă ce o aflăm în regularea acestei biserici: el a apărut pe la sfîrșitul domniei împărătesei Maria Teresia, la anul 1779, de bună-seamă sub influența învățatului ei fiu Iosif al II-lea.

Pe acest timp erau aici la noi două curente puternice: curentul susținut de Iosif al II-lea, pe care în curînd îl aflăm pe tronul împărătesc, și curentul ținut de o seamă de Unguri. Cel dintău reprezintă cultura germană, al doilea lupta contra acestei culturi și încercarea de a scoate din fașie limba maghiară.

În această luptă, lucru firesc, și ueia și celeilalte dintre părțile luptace le venia pofta de a câștiga aliați; ear' aliații, după obiceiurile acelor vremi, nu se puteau câștiga decăt prin arondarea oare-căror drepturi ori privilegii.

Astfel, sub presiunea acestor curente, vedem ivindu-se întâia rață de lumină pentru biserica ortodoxă-răsăriteană.

Începutul bun, odată făcut, continuarea a urmat oare-cum de sine. Vorba latină: „*Qui bene incipit, medium facti fecit*“. Atăta li-a trebuit ortodoxilor, ca să aibă și ei o umbră de drept, apoi treaba lor mai departe.

Abia trece un deceniu și eară vedem cercurile hotărîtoare ocupându-se de ei. La anul

1791, sub fratele mai mic al lui Iosif al II-lea, sub Leopold al II-lea biserica ortodoxă se ridică la rangul de biserică receptă, ear' la anul următor archiereii ei se împodobesc cu dreptul de membri în casa de sus.

După-cum vedem dar', întâiele dispoziții legale, în favorul bisericii ortodoxe, s'au făcut la inițiativa și sub înfrîngerea aceluia cap luminat și înțelept, pe care Ungurii nici până azi nu vreau să-l recunoască de fost domn al țării lor. Iosif al II-lea, pururea memorabil și mare pentru monarhia noastră, a lucrat pentru ușurarea politice, bisericească și pentru luminarea tuturor popoarelor de sub sceptrul sau deopotrivă. Înaintea lui, ca fiii înaintea unui părinte adevărat toți aflau har de o potrivă.

Dar' tocmai această manieră a lui la nobilii Maghiari nu a aflat încuviințare: ei ar fi dorit ca el, în profita curentului croit de Rousseau și de Kant, să meargă și mai departe pe calea întunerecului, respective să lase și mai departe la discrețiunea lor bietele popoare, ce erau aproape de amorișire.

Înzadar! opintiri mari nu puteau să facă, una fiindcă aveau de lucru cu domni țării, alta, fiindcă nu le da mîna, ca să-și sporească dușmanii.

Sub presiunea acestor împrejurări dar' Ungurii n'au mai putut abroga amintitele legi, cari serviau de scut bisericii ortodoxe, ci, sub forța împrejurărilor, la anul 1848, din nou le recunosc.

După anul 1848 urmează periodul așa numit „absolutist“ și ține 10, respective 16 ani.

În acest period, anume la anul 1864, se face un nou pas în viața bisericii ortodoxe-răsărite: biserica de până aci se împarte în două părți, în biserica ortodoxă sîrbescă și în biserica ortodoxă română. Cea dintău, avînd în frunte un metropolit, cu centrul de până aci, ear' a doua avînd de asemenea un metropolit, cu centrul în Sibiu.

Această despărțire, după inaugurarea erei constituționale, la anul 1868, s'a înarticulat prin articolul 9, pe a cărui basă stăm și astăzi.

Din cele de până aci urmează patru lucruri:

1. Biserica ortodoxă-răsăriteană din Ungaria, pentru întâia dată a fost scoasă din starea de biserică tolerată de Domnul țării.

2. Scoasă din această stare, sub ocrotirea Domnului țării, a făcut cei dintău pași spre progres.

3. Înaintată până la un grad oare-care, cu ajutorul Domnitorului s'a prefăcut în biserică națională.

4. Ungurii totdeauna se încearcă fără rezultat să pună pedeci, și numai siliți de forța împrejurărilor, cedează.

Aceste constatate, trecem înainte.

La anul 1864 biserica ortodoxă de până aci se prefăce în două biserici naționale.

Fiecare dintre aceste biserici, dela acest timp, respective dela anul 1868 încoace, își normează singură legile sale în așa numitele „Congrese“; fiecare își regulează administrația sa, cestiunile bisericești, scolare și fundatiionale: cu un cuvînt sînt cu totul separate una de alta.

Această separație a făcut de nici organizarea sinoadelor și congreselor nu s'a întemplat în același fel: într-o proporție este reprezentat elementul laic în congresul sîrbesc, și într'alta în cel românesc; un fel de elemente constituiesc sinodul sîrbesc și altfel cel românesc.

De bunăseamă din această împrejurare reese, că fiecare naționalitate este sub alt curent de idei, sub influența altor obiceiuri și a altor trebuințe. Vorba este numai, ca să ne dăm puțin seamă, că ce progrese a realizat una și ce progrese a realizat ceealaltă din aceste biserici dela dobîndirea autonomiei încoace.

În genere putem admite, că și una și alta a progresat atât pe terenul instrucțiunii publice, cât și pe cel fundatiional. Ba chiar și pe cel bisericesc și administrativ. Trebuie însă să deosebim timpul, în care evoluțiunea spre progres a fost puternică, în care a fost slabă și în care a intrat decadență. Acest timp, fără îndoială, nu putem să-l împărțim altfel, decăt după aceea, că cine, când și cum a purtat toiagul archieresc.

Câtă vreme a stat în fruntea bisericii sîrbesci Stratimirovici și Maschirievici ea a făcut în toate direcțiile un progres cât se poate de bun. Scoalele au început a se ridica la o stare de înflorire, preoțiimea a început a fi mai bine dotată și mai luminată, ear' fondurile au început a crește.

Deasemenea vedem realizându-se și în biserica ortodoxă-română rezultate aproape uriașe pe timpul cînta a stat în fruntea ei marele archiereu Șaguna. Se înființează institute culturale de toată mîna, se ridică o mulțime de scoale populare, se ameliorează starea clerului și a învățătorilor, se ridică vața preoțiimei și a statului

învățătoresc, se creează o mulțime de fonduri și altele.

Dar' vorba ceea „după soare ploae“.

Încă nici nu închisese ochii bietul Maschierievici, și aceia, cari pândiau ocaziunea de a-și răsbuna pentru trecut, s'au și apucat de lucru: una după alta urmau ordinațiunile ministeriale.

Fie-iertatul Ivăcișevici a ajuns în scaunul patriarhal ca din întâmplare, ca să nu ținem în virtutea axiomei latine „*inter duos litigantes tertius gaudet*“. Pe acest timp adecă guvernul începuse a se amesteca în trebile bisericii sârbesci, începuse a ataca când pe față când pe sub mână autonomia ei. Bombardarea însă abia s'a început la câțiva ani, abia s'a început în toată forma atunci, când s'a instituit în mod provizor de administrator patriarhal „*horribile dictu*“ actualul patriarh. Din acest timp a urmat decadența bisericii sârbesci, care mereu-mereu crește și de bunăseamă nu va mai trece mult, până-ce va deveni completă prin nimicirea autonomiei.

Și mirare nu ar fi, dacă s'ar întâmpla una ca asta, pentru-că încă nici odată nu am aflat undeva, ca lupul pus păstor să păzească oile. Fi că lup este actualul metropolit sârbesc pentru turma concreștută păstoririi lui, — înseși foile maghiare ni-o spun. Căci ce alta ar însemna propunerea lui, făcută pe sub mână guvernului, de a desființa congresul ca o instituțiune anticano-nică, și ce vestia că el, în înțelegere cu episcopii sei sufragani, ar fi pășit în fața actualului congres cu un program aprobat de mai înainte de guvern.

Dealtmintearea se scia și până acum, că numai cu prețul autonomiei a fost susținut Angyelics de guvern cu atâta cerbicioșie și a fost oetroat în postul de patriarh. Se scia țicem, pantru-că bine scim, că toate guvernele câte s'au pîrîndat dela dualism încoace nici odată nu au vîțut cu ochi buni autonomia bisericilor ortodoxe-resăritene, ci, conform vechii tradițiuni maghiare, toate au nisuit, ca ceea-ce ni s'a dat cu o mână, se ni se iee cu cecalaltă. Dar' tot atât de bine scim, că biserica sîrbească nici cu un preț nu a voit să primească în fruntea sa pe acela, pe care 'i-l-a obrus guvernul, precum și aceea, că din aceste două curente opuse rezultă lupta guvernului contra autonomiei bisericești și lupta congresului pentru susținerea ei.

Că cine va fi biruitor și cine biruit în această luptă neegală, se poate prevedea. Cu toate acestea se nu se creadă, că biruitorul are să fie adus la totală neputință.

Va veni timpul și poate nu preste mult, când îngâmfatul biruitor de ađi va regreta de o sută de ori biruința de ieri; dar' atunci va fi prea târziu.

Vorba e numai, că tradiția maghiară cere, ca biserica ortodoxă, fiindcă credincioșii ei au fost pururea cu simțăminte dinastice, să se împedea în desvoltarea ei. Și aceasta, parte pentru-ca să 'i-se arete, că au trecut vremile când Tronul îi mai poate face ușurări, parte și mai ales, pentru-ca să vadă, că n'are decât să capituleze.

Capitulată odată: Maghiarii cred că le va fi cu puțință să o fericiească cu cultura, cu limba și în sfîrșit cu naționalitatea lor.

Visuri amăgitoare!

Tot cam pe această coardă o mină înaltul guvern și cu biserica ortodoxă română. G. p.

Cronică.

Numire. O depeșă din Viena anunță, că Ex. Sa comandantul de corp M. L. baronul Schönfeld a fost numit general de artilerie.

*

Delegațiunea și holera. Precum se anunță din Viena, ministrul-president Taaffe a adresat o notă ministrului de externe Kálnoky, în care aduce la cunoștința guvernului comun dorința delegaților austriaci, de a se ține delegațiunea — din cauza epidemiei ce grasează în Pesta — ast-an în Viena. Ministrul de externe a trimis nota aceasta ministrului-president ungar, d-lui Tisza.

*

De ale Crucii-roșie. Comitetul local al reuniunii Crucii-roșie din Szabadka, a decis a sprigini, moralicesce și materialicesce, o eventuală înființare a unui spital de 200 paturi din partea reuniunii centrale ori a administrației supreme de război. Parte la conferență au luat comiții supremi: Aurel Jankovici și Bela Sándor, primarii Mamusch și Drescher, ear' din partea reuniunii centrale, Emeric Ivánka și Augustin Pulszky. Emeric Ivánka a plecat din Szabadka la Belgrad, se țice în interesul instituțiunii.

*

Despre împăratul Wilhelm. Medicul împăratului german, Dr. Lauer, a scris unui corespondent din Paris asupra sănătății împăratului următoarele: „Sănătatea împăratului e atât trupească cât și spiritual bună. Nu-i lipsesc nici odată puterile trupești, când e vorba a face tot ce e util și bun. Priceperea, înțelegința, de-

cisiunea și voința funcționează destul de bine. Memoria îi e de minune bună; pofta și puterea de a lucra sînt neobosite. Dispozițiunea în genere îi e vială și binevoitoare. Se înțelege, că etatea bătrânului împărat e de multe-ori cauza unei dispozițiuni triste și bolnăvicioase, aceste dispozițiuni însă nu sînt de o durată mai mare și nu însuflă actualminte nici o îngrijire. În general, starea sanitară a împăratului Wilhelm e așa de bună, încât se poate spera, dacă nu se va întâmpla vre-un cas neprevăzut, că împăratul va trăi, cu ajutorul lui Dumnezeu, încă mulți ani“. Scri-soarea e datată din Baden-Baden 19 l. c.

*

Holera scade pretutindeni cu desăvîrșire. Așa se anunță din Budapesta, că acolo au murit din 24 până în 25 l. c. 10 persoane, ear' 15 s'au îmbolnăvit de holera. — În Seghedin s'au îmbolnăvit, tot în acel timp, 8 și au murit 6. — Din Triest numai un cas de holera se anunță.

*

Scandalul în teatrul din Viena. Se scrie din Viena, că deună seară s'a petrecut acolo un mare scandal în teatrul Orfeu. Consulul republicii Argentine în Budapesta, dl Schnabl, a fost așteptat la eșire de bancherul Kobler, insultat de acesta și lovit cu un băț gros în cap astfel, că 'i-a țîșnit sângele. Consulul era aproape să 'i peardă cunoștința, dacă nu era susținut de prietenii sei. După aceea bancherul s'a dus liniștit în loje lângă femeia lui, dar' a fost curînd chemat de comisar, care 'i-a încheiat un proces verbal. Se crede, că motivul este o insultă la adresa familiei.

*

Construirea unei comunicațiuni telegrafice directe în Viena. Se scrie, că se pregătesce în acest oraș o inovație importantă cu privire la telefon. Direcția telegrafelor ar fi luând măsuri, care vor permite a se telegrafia direct acasă depeșele redacțiilor de ziare, caselor de bancă, cantoarelor, în sfîrșit tuturor institutelor publice și private, care întrefin o comunicație telegrafică mai mare. Depeșele vor fi comunicate pe cale telefonică direct la locuință, și anume cu ajutorul telefonelor statului deja existente. În principiu această inovație însemnată este deja admisă, dar' realizarea ei atrîna de primirea ce-i va face publicul. Se asigură, că construirea unei asemenea comunicațiuni telegrafice sau telefonice directe nu va ocașiona cheltuieli mari.

*

Expoziția agricolă din Buzău în România s'a deschis Vineri la 10 curent și va dura până la 16 v. ale acestei luni. Ca premieri, ministerul român a trimis următoarele: patru pluguri universale Sack, șese sămănătoare, două triururi de grâu, patrușpredice grăpi de fier și nouă sute lei pentru a se cumpăra reproducători de rasă bovină sau ovină. Afară de aceste, apoi, ministerul mai ține la dispoziția județelor numărul trebuincios de medalii și diplome, precum și suma de șese mii lei, care se vor distribui fiecărui județ după înaintarea proceselor verbale și tablourilor de premiați întocmite de juri.

*

Din Constanța se anunță, că o mare mișcare de exportare domnesce acolo. Cerealele au multă căutare.

*

Linia ferată Bender—Reni, făcută în timpul războiului din 1876—1877, și stricată de Ruși în urma războiului, e restabilită din nou, așa că poate fi pusă în circulațiune în ori-ce moment. Podurile de pe această linie sînt toate de fier.

*

Lauri pentru regele Humbert. Țiarului „Pester Lloyd“ i-se raportează din Turin: În urma atitudinii marinimose și vitejesci a regelui Humbert dovedită cu ocaziunea epidemiei de holera în Neapol, când regele, desconsiderînd primejdia, s'a ivit în oraș, pentru a aduce ajutor și mîngăere săracilor, s'a ivit în Turin idea, de a da dovadă pentru iubirea și stima poporului față cu marinimosul rege. S'a decis — în urma ideii editorului țiarului din Turin „Popolo Italiano“ — a se forma o coală de subscriere în bani, ear' pentru a se susține caracterul curat popular al subscripțiunii, se nu fie suma mai mare de 5 centesimi. Această idee a avut un mare succes. Toate clasele sociale au voit a contribui pentru acest op de caritate. Lucrători, servitoare și cerșitori, toți aduceau obolul lor de 5 centesimi, așa încât subscripțiunea a trebuit în curînd încheiată. Donul de onoare, o cunună imensă și masivă, a fost predată regelui în 19 l. c. în orașul Monza. Această cunună consistă din două cloambe de bronz, care reprezintă frunze de stejar și lauri; deasupra sînt legate aceste cloambe prin o stea de aur („la stella d'Italia“) din jos cu o panglică de metal, pe care sînt scrise cu litere de aur cuvintele „Casamicciola-Busca-Napoli“, orașele care au fost bătute de holera și cutremur de pămînt și în care a venit regele ca să mîngăie și ajute. Regele Humbert a răspuns deputațiunii, care a adus cununa, în chipul seu marcant: „Domnilor, spuneți tuturor, cari au contribuit pentru acest frumos cadou, că 'mi-au făcut o mare bucurie. În fine eu 'mi-am făcut numai datorința, urmînd îmbol-dui inimii mele. De sciam mai înainte despre intențiunea D-Voastră, Vă rugam, ca rezultatul marinimosei subscripțiuni să-l predați săracilor. Încă odată mulțumită cordială. Și acum, domnilor, cred că-mi faceți plăcere de a dejuna cu mine.“

*

Pregătirile militare în Franția. Din Paris se depeșează: Aci se lucrează activ pentru înarmarea soldaților de infanterie cu pucii cu repetiție. Modelul aprobat de școala normală din Chalons se lucrează la Tulle în 10.000 de exemplare. Cu aceste pucii se vor înarma tru-

pele din Tonkin și câteva batalioane de vînători. În curs de două luni se așteaptă o hotărîre definitivă și apoi amîndouă celelalte fabrici din Franția vor lucra numai pucii cu repetiție pentru guvern, astfel ca în primăvară oproape toată infanteria să poată fi înarmată cu astfel de pucii. S'a destinat pentru aceasta 100 milioane lei, dintre care 70 de milioane pentru 700.000 pucii și 30 milioane pentru o rezervă corespunzătoare de patroane.

*

De ale reginei Victoria. O trăsătură drăgălașă a caracterului reginei Victoria dă următoarea întâmplare: De vre-o câteva zile a murit un servitor bătrîn de al reginei. Regina a asistat până în sfîrșit la ceremonia înmormîntării, apoi a condus pe vîduva servitorului acasă și 'i-a țis: „Am venit pentru a plînge împreună; în vre-o câteva săptămîni, când va fi sosit timpul, ca să te mîngăiu, îți voi trimite o „femeie fericită și tinăre“, pe fiica mea Beatrice.“

*

Lucrările pentru canalul între Marea-Ostică și Marea-Nordică se vor începe cu 1 Februarie 1887.

*

Cutremur de pămînt. În 22 l. c. dimineață s'a simțit cutremur de pămînt în provinciile Charleston, Savannah, Augusta, Columbia, Orangeburg, Wilmington, Carolina de Nord, și în mai multe districte. Antăul cutremur s'a simțit la 5 oare dimineața; după ameađi au mai urmat 3 lovituri de pămînt. Nenorociri nu s'au întîmplat.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 320/1886.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 4 Septembrie n. 1886.

(Urmare.)

Nr. 113. Medicul primar din spitalul civil Francisc Iosefin din loc Dr. Stüssmann, avînd în vedere numărul considerabil al pacienților de naționalitate română din acest spital, se roagă a se dăru pentru biblioteca spitalului, menită pentru reconvalescenți, cărți românesce de cetire (Nr. Ex. 300/1886).

— Spre știință, avînd a se dăru pe cât sînt exemplare disponibile.

Nr. 114. Direcțiunea despărțementului XX (Blaj) prezintă protocolul ședinței subcomitetului de dto 20 Maiu și cel al ședinței de dto 15 Iulie a. c. dimpreună cu 87 fl. 80 cr. ca rezultat al unei petreceri arangiate în favorul fondului Asociațiunii (Nr. Ex. 217/1886).

— Spre știință adevîndu-se primirea sumei de 87 fl. 80 cr.

Nr. 115. Aceași direcțiune trimite prin adresa ddt 2 August a. c. suma de 70 fl. ca taxe încassate dela membrii Asociațiunii, și 3 fl. ca taxe pe diplome conform unei consemnări alăturate. (Nr. Ex. 171/1886).

— Spre știință adevîndu-se primirea sumei de 73 fl. v. a.

Nr. 116. Direcțiunea despărțementului XVII (Sas-Reghin) prezintă prin adresa dela 2 Iulie protocolul adunării generale a despărțementului dela Hodac de dto 14 Iunie dimpreună cu suma de 140 fl. v. a. taxe de membri ordinari și ajutători, încassăți la acea adunare. Din protocolul adunării generale se vede:

a) că s'au inscris membri noi Florea Iacob, proprietar în Hodac și Hârșan Simion, proprietar în Hodac;

b) că s'a primit la subcomitet biblioteca din rămasul lui Ioan Pop Maior, și suma de 75 fl. 13 cr. pentru sporirea bibliotecii;

c) că se cere dela comitetul central un ajutor de 50 fl. pentru un învățator din acel despărțement, care ar voi să învețe industria de casă. (Nr. Ex. 200/1886).

— Spre știință, adevîndu-se primirea sumei de 140 fl., membrilor noi, aprobați de adunarea generală li se vor trimite diplomele. Asupra bibliotecii și a sumei menite pentru sporirea ei, se va lua conclud, când se va raporta în special despre modul folosirii și procurării de cărți. Ce privește ajutorul de 50 fl. cerut pentru un învățator, ce are să frecventeze cursul de industrie de casă, comitetul nu poate lua în budgetul seu astfel de ajutoare, subcomitetul e însă avisat a folosi pentru astfel de scopuri, sumele ce intră dela membrii ajutători în conformitate cu dispozițiile §-ului 27 din regulamentul pentru despărțeminte.

Nr. 117. Direcțiunea despărțementului X (Cluj) trimite prin adresa de dto 17 Iulie a. c. protocolul adunării generale a despărțementului, ținută la 20 Iunie în Mărgău și 115 fl. 75 cr. valuta austriacă.

Din protocolul adunării generale se vede că:

a) s'a scris un premiu de 20 fl. v. a. pentru o femeie de pe teritorul despărțementului, care va pregăti cu mîna proprie îmbrăcăminte necesare pentru sine și familia sa;

b) s'a scris un premiu de 15 fl. pentru un învățator sau învățătoare, care cu finea anului școlastic 1886/7 va arêta cu elevii sei cel mai bun progres în instrucțiunea industriei de casă;

c) se roagă comitetul Asociațiunii a fixa un premiu sau ajutor pentru un elev al școalei de industrie din Huedin;

d) s'au încassat dela membrii vechi și noi taxe în suma de 115 fl. 75 cr. și dela membrii ajutători 32 fl. 60 cr. pentru premiile amintite mai sus, cerîndu-se aprobarea membrilor noi: Ioan Pop, cooperator gr.-cat. în Morlaca, Ioan Papu, paroch gr.-cat. în Mărgău, Gavril Făraș,

notar cercual în Buteni, Maxim Blaga, docent gr.-cat. în Mărgău, Ioan Tapan, paroch gr.-cat. în Dretea, Georgiu Tulbure, paroch gr.-cat. în Fildul-de-sus, Iosif Burgu, notar cercual în Mărgău și biserica gr.-cat. din Mărgău;

e) s'a reconstituit comitetul despărțementului prin alegerea dlor Dr. Grigorie Silași, profesor; Gavril Pop, protopop; V. Roșiescu, protopresbiter; Leontin Pop, jude reg.; Iuliu Coroianu, avocat; Emil Papu, avocat și Vasile Podoabă, cooperator gr.-cat.;

f) s'a cetit o disertație intitulată: „Cîteva cugetări despre starea noastră economică și culturală“, de Nestor Simon, ascultător în drepturi. Totodată se prezentă un tractat „Despre industria de casă și împletitul de coșuri, pelării“, de învățătorul Petru Grama din Sînte-jude, pentru eventuala tipărire în „Transilvania“, organul Asociațiunii (Nr. Ex. 227/1886).

— Adevîndu-se primirea sumei de 115 fl. 75 cr., cuprinsul protocolului adunării generale servește spre știință cu aceea că, membrii noi fiind aprobați de adunarea generală, ținută la Alba-Iulia vor primi la timpul seu diplomele, ear' disertațiunea dlui N. Simon și tractatul învățătorului P. Grama se predau d-nului prim secretar George Barițiu, pentru a-și da părerea, dacă sînt a se tipări în „Transilvania.“

Nr. 118. Comisiunea școlară prezintă raportul în cauza alimentării elevelor din pensio-natul împreunat cu școala civilă de fete a Asociațiunii, arătînd că, în urma unui conclud anterior, fiind a se da pentru acum alimentarea în întreprindere, s'a pus în conțelegere cu un cetățean din loc probat în această direcțiune, cu domnul I. Joh. Keil, care s'a oferit a lua în întreprindere alimentarea pentru prețul de 32 cr. v. a. de persoană și pe ȗi.

Pentru prețul acesta se obligă a da elevelor: dimineața cafea cu lapte și pânișoară, la 10 oare un corn sau pânișoară, la ameađi de 5 ori supă de carne, rasol cu sos, sau cu legumă, și de 2 ori supă, rasol cu sos și friptură, ear' la sîrbători mai mari și prăjitură, la 4 oare cafea cu lapte și pânișoară, sau pâne cu unt, cu licitar, cu miere sau cu poame, la cină de 5 ori friptură cu sălătă sau compot, de 2 ori bucate de făină cu lapte, cu brînză etc. și la fiecare mîncare pâne de ajuns.

Totodată se obligă: a) a procura din al seu vasele trebuincioase de bucătărie, cu aceea, că, la disolvarea contractului, comitetul se primească vasele aflate în stare bună cu o scădere de 20% din prețul cumpărării; b) a primi tăcămurile în îngrijire, prelîngă inventar; dar' cere pe de altă parte a 'i-se da din partea institutului lemne de foc, material de luminat, pivniță și o locuință pentru personalul de bucătărie, și la cas, când prețurile tîrgului s'ar urca, permisiunea, de a pute urca, după învoire cu comitetul, și prețul de alimentare pentru fiecare elevă. (Nr. ex. 322/1886).

— Comitetul acceptînd prețul alimentării pe cap și ȗi cu 32 cr., ordinea, felul și cuantitatea mîncărilor, precum și cele cu privire la lemne, pivniță, tăcămuri și locuință pentru personalul de bucătărie, și declarîndu-se aplicat a primi, la eventuala desfăcere a contractului, vasele de bucătărie în prețul, în care se vor prețui atunci, dar' reieptînd ceruta urcare a prețurilor în anumite eventualități, — însărcinează comisiunea cu încheierea contractului în cauza alimentării.

Sibiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. D. P. Barcianu m. p.,
v.-președinte. secretar.

Autenticarea acestui proces verbal se încrede dlor: Dr. Pușcariu, Popescu, Russu.

S'a cetit și autenticat. Sibiu, 9 Septembrie 1886.

I. V. Russu m. p. Dr. Il. Pușcariu m. p.
I. Popescu m. p.
(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Odessa, 26 Octomvrie n. După o telegramă din „*Politische Correspondenz*“, la recercarea consulului rusesc din Viena, s'ar fi hotărît trimiterarea duor fregate rusesce la ȗermurile Bulgariei, spre scutul suȗiților rusesce.

Strigoniu, 26 Octomvrie n. Se țice, că s'ar fi anunțat și prezența Maiestății Sale la serviciul divin iubilar de mîne. Toți ministrii ungari, afară de Tisza și Szapáry, au sosit aici înainte de ameađi; primiți fiind decătră căpeteniile autorităȗilor publice, au fost conduși la palatul primaȗial.

Cracovia, 26 Octomvrie n. Aseară, fabrica de mașine a lui Zelemeschew, situată în mijlocul orașului a fost distrusă de un incendiu grozav. A costat nespusă osteneală spre a localiza focul.

Berlin, 26 Octomvrie n. Scirea despre un conflict dintre Germania și Engli-tera, pentru raporturile de posesie din Africa-de-Ost, se declară deja din partea oficioasă de inexactă.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 23 Noembrie a. c. imobilele lui Iancu Bela, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Bobda.

— 16 Decembrie a. c. imobilele lui Solomon Hacker decătră jud. cerc. din Zenta.

— 25 Ianuarie anul viitor imobilele lui Antoniu Sörgo decătră trib. reg. din Chichinda-mare.

— 19 Noembrie a. c. imobilele lui Ladislau Kis, decătră jud. cerc. din Șomeuta-mare, în comuna „Varalyu“.

— 21 Ianuarie anul viitor realitățile lui Giurca Gavrilov, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Mocrin.

— 26 Ianuarie anul viitor imobilele lui Vuia Pakaski, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Canija-turcească.

— 27 Ianuarie anul viitor imobilele lui Proca Sibul decătră trib. reg. din Chichinda-mare.

— 10 Noembrie a. c. mobilele lui Carol Fodor, decătră executorul jud. din Hațeg, în comuna „Ör.-Boldogfalva“.

— 3 Noembrie a. c. imobilele lui Iefta Petrov, decătră trib. reg. din Panciova, în comuna Dolova.

— 11 Noembrie a. c. imobilele Carolinei Fülöp decătră trib. reg. din Brașov.

— 6 Decembrie a. c. imobilele lui Emil Paul Petrovici decătră trib. reg. din Becicherecul-mare.

— 15 Noembrie a. c. imobilele lui George Vesp decătră trib. reg. din Becicherecul-mare.

— 8 Noembrie a. c. mobilele văduvei lui Iosif Man, decătră executorul jud. din Sighetul-Marmației, în comuna Sarvaso.

— 16 și 18 Noembrie a. c. imobilele Amaliei Grecu decătră executorul jud. din Oravița.

Citațiuni:

— Eređii după Petru Secășan (din Petrovoso), a căror ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 28 Decembrie a. c. la trib. reg. din Panciova.

— Eređii după Tanasie Popovici, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa pe 10 Noembrie a. c. la jud. cerc. din Zenta.

Concursuri:

— Un post de medic cercual în Rodna-vechiă (com. Bistrița-Năsăud). Concursurile sînt a se trimite pînă în 15 Decembrie a. c. la comitele suprem în Bistrița.

— Un post de magistru postal în comuna Ibrány (com. Saboleiu). Concursurile se trimiță în 3 săptămîni la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de practicant de drepturi la jud. cerc. din Șimleul-Selagiului. Concursurile sînt a se trimite în 4 săptămîni la presid. trib. reg. din Zălau.

— Un post de magistru postal în comuna Șieul-mare (Nagy-Sajó; com. Bistrița-Năsăud). Concursurile se trimiță în 3 săptămîni la direcțiunea postală din Sibiu.

— Un post de practicant de postă la direcțiunea postală din Oradea-mare. Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la direcț. postală de acolo.

Economic.

Comerțul cerealelor în Budapesta. În

săptămîna trecută circulațiunea în comerțul grăului a fost destul de însemnată; s'au vîndut cam 100.000 mîji metrice. Prețurile grăului din ținuturile Tisei au fost următoarele: 77 chlgr. 8.50—8.60 fl.; 78 chlgr. 8.65—8.70 fl.; 79 chlgr. 8.75—8.80 fl.; 80 chlgr. 8.85—8.95 fl.; 81 chlgr. 8.90—8.95 fl. Prețul grăului de primăvară dela 9.14 fl. s'a urcat la 9.17 fl., a scăzut apoi la 9.04 fl., la finea săptămîniînsă earăși s'a urcat, în urmă prețul a fost de 9.11 fl. Prețul grăului de toamnă dela 8.73 fl., s'a urcat la 8.75 fl., a scăzut apoi la 8.67 fl. și în urmă a fost de 8.71 fl. — Prețul secărei a scăzut cu câțiva cruceri; după calitate s'a plătit dela 6.30—6.50 fl. Circulațiunea s'a urcat la 4000 mîji metrice. — Prețul orđului s'a urcat cu 10 cr., și s'a vîndut cu 6.40—6.80 fl. Circulațiunea orđului a fost aproape 6000 mîji metrice. Cel de calitate fină a fost foarte căutat și s'a plătit cu 9.50 fl. — Ovăsul s'a vîndut cu 5.25—5.60 fl.; prețul celui de mijloc a fost 5.80—6 fl., ear' cel de calitate fină s'a vîndut cu 6.40 fl. Ovăsul de primăvară s'a plătit cu 6.60—6.64 fl., în fine cu 6.60 fl.; cel de toamnă cu 6.36—6.45 fl., în fine cu 6.43 fl. — Prețul cucuruzului s'a

urcat cu 10 cr.; după calitate cucuruzul vechiu s'a vîndut cu 6—6.20 fl., cel nou cu 5.10—5.20 fl. Circulațiunea a fost destul de însemnată.

Plăta din Făgăraș, 22 Oct. Grâu frumos hectolitra fl. 4.50 pînă fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.— pînă fl. 3.50; secăra fl. 2.60 pînă fl. 3.—; cucuruzul fl. 3.20 pînă fl. 4.50; ovăsul fl. 1.60 pînă fl. 1.90; sēmēnta de cânepă fl. 5.— pînă fl. 6.—; sēmēnta de in fl. 10.— pînă fl. 12.—; fasolea fl. 3.— pînă fl. 4.—; mazerea fl. 6.— pînă fl. 7.—; linteia fl. 7.— pînă fl. 8.—; crumpenele fl. 1.— pînă fl. 1.50; mālăiul fl. 6.— pînă fl. 7.—; sēu brut 100 chile fl. 24.— pînă fl. 28.—; unsoarea de porc 60—65, slămina 60—80; cânepa fl. 30.— pînă 40.— Un chilo carne de porc 36 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 28 cr.; carne de mel 20 cr.; ouă 3—4 cu 10 cr., chim fl.— pînă fl.—; lumini turnate de sēu 44 cr. pînă 45 cr.

Plăta din Sighișoara, 25 Oct. Grâu curat hectolitra fl. 4.80 pînă fl. 5.40; grâu mestecat fl. 3.50 pînă fl. 4.—; secăra fl. 3.— pînă fl. 3.30; ovăsul fl. 1.60 pînă fl. 1.90; cucuruzul fl. 4.30; fasolea fl. 3.50; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; linteia 22 cr.; mālăiul 10 cr.; lumini de sēu chilo 46 cr.; săpunul 24 cr.; sēu brut 28 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 60 cr.; carnea de vită 32 cr.

Bursa de Budapesta

din 25 Octomvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.50
" " hărtie " 4%	92.55
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.25
" " " bănățene-timșene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Împrumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hărtie austriacă	88.10
" " argint austriacă	88.75
" " aur austriacă	114.50
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	288.—
Argintul " " austr.	279.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătești	5.90
Napoleon-d'ori	9.90
Mărci 100 imp. germane	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	125.35

Bursa de Viena

din 25 Octomvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.35
" " hărtie " 4%	92.45
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timșene	104.40
" " " cu cl. de sortare	104.30
" " " transilvane	104.30
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Rentă de hărtie austriacă	88.35
" " argint austriacă	84.30
Rentă de aur austriacă	114.05
Losuri austr. din 1860	138.80
Acțiunile băncii austro-ungare	863.—
" " de credit ung.	286.75
" " " austr.	279.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.91
Napoleon-d'ori	9.90
Mărci 100 imp. germane	61.32 ¹ / ₂
Londra 10 Livres sterlingi	125.25

Cursul pieței din Sibiu

din 26 Octomvrie st. n. 1886.

Hărtie-monetă română	Cump. 8.40	vînd. 8.45
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusești	" 1.16	" 1.18

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Octomvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 94.—	vînd. 95.—
Rur. conv. (6%)	" 87 ¹ / ₈	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 270.—	" 275.—
Banca națională a României	" 1010.—	" 1030.—
Impr. oraș. București	" 32.—	" 36.—
Act. de asig. Naționala	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 101 —	" 101 ¹ / ₂
Schimb 3 luni	" 25.13 ³ / ₄	" —
Societ. const.	" 164.—	" —
Aur	" 15.50	" 15. ³ / ₄

Pentru farmacia din Câmpeni se caută un
practicant
cuartan absolut, care posedă toate 3 limbile patriei. Ofertele sînt de a se adresa la farmacistul [348] 1—3
Hans Binder în Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porcșano		Tren de porcșano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren de porcșano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porcșano						
Viena	11.10	7.40			București		4.70	7.30		Viena		11.10	12.10	Teiuș		11.24	2.40		Copșa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.19	3.59		Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	10.29	2.32		Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	{	4.12	6.58	8.30	Feldioara	{	4.16	7.47			{	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu		3.50	5.43		
Vărad-Velenceze			7.03	9.14	1.28		5.02	8.24		Glogovaț		7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15		Sibiu—Copșa mică					
Fugyi-Vásárhely				9.24	2.—	Apatia	5.43	8.51		Gyorok		7.58	5.07	Deva		2.52	6.35		Sibiu		9.31	10.50		
Mező-Telegd				9.41	2.11	Ágostonfalva	6.15	9.14		Pauliș		8.17	5.19	Branicica		3.23	7.02		Ocna		9.55	11.14		
Rév				7.33	2.34	Homorod	7.06	9.51		Radna-Lipova		8.36	5.41	Ilia		3.55	7.28		Loamneș		10.20	11.39		
Bratca				8.54	3.18	Hașfalău	8.52	11.03		Conop			6.09	Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.48	12.07		
Bucia					3.41	Sighișoara	9.31	11.26		Bêrzava			6.28	Zam		4.44	8.11		Copșa mică		11.11	12.30		
Ciucia					4.01	Elisabetopole	10.16	12.—		Soborșin			7.25	Soborșin		5.30	8.46		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huiedin					4.26	Mediaș	10.57	12.29		Zam			8.01	Bêrzava		6.27	9.33		Cucerdea		3.32	10.20		
Stana					5.08	Copșa mică	11.19	12.44		Gurasada			8.34	Conop		6.47	9.53		Cheța		4.02	10.50		
Aghirș					5.26	Micăsasa	11.31	12.49		Ilia			8.55	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58	Ludoș		4.23	11.11		
Ghirbău					6.02	Blaj	11.52	1.05		Branicica			9.19	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.18	M.-Bogat		4.33	11.20		
Nădășel					6.24	Crăciunel	12.31	1.34		Deva			9.51	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38	Cipeu-Iernut		5.10	11.57		
Cluj	{	10.28			6.43	Teiuș	12.48	1.46		Simeria (Piski)			10.35	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13	Kerelô-Sz.-Pál		5.25	12.12		
Apahida	11.—				7.08	Aiud	1.51	2.19		Orăștia			11.11	Arad	{	8.42	11.39	7.30	Nireșteu		5.48	12.36		
Ghirăș	11.19				7.36	Vințul de sus	2.48	3.01		Șibot			11.43	Szolnok		9.17	12.31		Oșorheiu	{	6.07	12.55		
Cucerdea	12.33				9.16	Uioara	2.56	3.08		Vințul de jos			12.18	Budapesta		2.32	5.12		Reghinul-săs.	{	6.41	1.20		
Uioara	1.06				10.—	Cucerdea	3.14	3.22		Alba-Iulia			12.36	Viena		6.—	8.20			{	8.40	3.22		
Vințul de sus	1.20				10.19	Ghirăș	4.01	3.56		Teiuș			1.29			3.—	6.05		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Aiud	1.41				10.48	Apahida	5.28	5.10		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.		4.45	6.10		
Teiuș	2.10				11.34	Cluj	5.56	5.30		Simeria			11.21	2.42	Petroșeni		6.10	10.07		Oșorheiu	{	6.34	8.—	
Crăciunel	2.35				12.12	Nădășel	6.81	6.03	8.—	Streiu			11.58	3.25	Banița		6.53	10.48		Nireșteu		6.56	12.15	
Blaj	2.48				12.30	Ghirbău	6.52	6.21	8.36	Hațeg			12.46	4.16	Crivadia		7.37	11.25		Kerelô-Sz.-Pál		7.16	12.35	
Micăsasa	3.20				12.52	Aghirș	7.08		9.02	Pui			1.37	5.11	Pui		8.20	12.05		Cipeu-Iernut		7.40	12.58	
Copșa mică	3.41				1.52	Stana	7.23		9.32	Crivadia			2.24	5.58	Hațeg		9.01	12.42		M.-Bogat		8.03	1.19	
Mediaș	4.—				2.18	Huiedin	7.50		10.11	Banița			3.05	6.40	Streiu		9.52	1.22		Ludoș		8.37	1.49	
Elisabetopole	4.35				3.03	Ciucia	8.12	7.14	10.51	Petroșeni			3.37	7.12	Simeria		10.31	1.53		Cheța		8.51	2.02	
Sighișoara	5.10				3.59	Bucia	8.52	7.43	12.16	Arad—Timișoară					Timișoară—Arad					Cucerdea		9.08	2.18	
Hașfalău	5.37				4.28	Bratca	9.29		12.50	Arad			6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—		Simeria (Piski)—Uniedoară				
Homorod	7.02				6.16	Rév	9.41	8.22	1.21	Aradul nou			6.33	6.19	Mercizfalva		7.19	6.02		Simeria (Piski)			2.18	
Ágostonfalva	7.43				6.44	Mező-Telegd	10.24	8.48	2.02	Németh-Ságh			6.58	6.44	Orczifalva		7.46	6.32		Cerna			2.30	
Apatia	8.11				7.46	Fugyi Vásárhely	10.43		3.06	Vinga			7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02		Uniedoară			3.08	
Feldioara	8.41				8.25	Vărad-Velenceze	10.53		3.38	Orczifalva			7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23		Uniedoară—Simeria (Piski)				
Brașov	{	9.21			9.15	Oradea-mare	11.—	9.13	3.54	Mercizfalva			8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01		Uniedoară			5.10	
Timiș	1.55	5.45				P. Ladány	11.15	9.18	4.05	Timișoară			9.08	9.02	Arad		9.27	8.17		Simeria (Piski)			5.36	
Predeal	2.53	6.22				Szolnok	1.09	10.38	5.17	Ghiriș—Turda					Turda—Ghiriș								5.55	
București	3.28	6.47				Budapesta	3.29	12.20	5.25	Ghiriș			9.26	4.19	Turda		8.29	3.10						
	9.35	11.45				Viena	6.38	2.15	10.—	Turda			9.47	4.40	Ghiriș		8.50	3.40						
							3.—	8.—	6.05															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.